

כהן גדול פרק שביעי נזיר

נה:

פ' הרא"ש

מסורת הש"ס

16 לקמן ע"ג (ג) ר"ל כ' מלכות מלכות (א) ע"ך ר"ל כ' ע"ג

נוסחת הריב"ן

16 וקמ"י (ג) ומוחלט בספק. ספק הוא לו אם כי הספק לתא:

הגהות הב"ח

16 ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וד"ה עשירי ואחילודא ביה צרעת דמגלה לצרעתו וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק:

גליון הש"ס

16 ויהי ויפסקה הר"ם בדאמר תיב"ש פ"ל פסק שש דף קמ"ד ע"ג:

הגהות מורה"ב

רנשבורג

16 ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 17 ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 18 ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק:

הגהות הרוספוט

- 1. ג"ל הערפס. 2. ג"ל ארבעה עשר. 3. ג"ל ד"ה ר"ל כ' ע"ג. 4. ר"ל כ' ע"ג. 5. וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 6. ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 7. ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 8. ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 9. ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 10. ויש"י ד"ה בניזיות בת המשים יום וכו' וימי חלודו אין עולין לו לדי למתה דעולין וכו' ל' וימן דנזיר: (ג) ר"ה מתיב וכו' שנטמא במת: נפק: 11. ג"ל וימן. 12. ג"ל וימן. 13. ג"ל וימן. 14. ג"ל וימן. 15. ג"ל וימן. 16. ג"ל וימן. 17. ג"ל וימן. 18. ג"ל וימן. 19. ג"ל וימן. 20. ג"ל וימן. 21. ג"ל וימן. 22. ג"ל וימן. 23. ג"ל וימן. 24. ג"ל וימן. 25. ג"ל וימן. 26. ג"ל וימן. 27. ג"ל וימן. 28. ג"ל וימן. 29. ג"ל וימן. 30. ג"ל וימן. 31. ג"ל וימן. 32. ג"ל וימן.

היבא דלמיליד ביה זרעית לטוף עשרה ימים וזה הכלל מזירות מועטת קרי מקום שאין לו למנות רק ל' יום משהחמיל הזרעית עד סוף ימי מזירות אבל בניזיות מרובה כלומר כשהחמיל זרעמו היה לו למנות עדיין שלשים וא' יום או שלשים ושיים ימים למזירות וכ"כ יותר כגון מזירות בת המשים וא' או יותר ואחילוד ביה זרעית כ' או ודאי לא תוכל לומר דכל ימי זרעמו אינן עולים כל עיקר דמנין הימים העוברים מיהא יעלו לו כגון יום שגזר חמשה ושלשה וימידי ואחילוד ביה זרעית 21 וארבעה עשר 22 יום שלשה מימי זרעמו יעלו ואחד עשר לא יעלו וז"ל וז"ל הוא למנות על 21 [עשרים] ושלשה ל' יום דנפחות לא יהיו לו גידול שער והיינו דנקט והדר ימי שלשים ימים דמיר: 23 דהא אית ליה גידול שער. ז"ל וז"ל לומר דה"ק ועל מזירות מועטת כי האי לא תקשי לך דלאקשה מעיקרא אילמלא מזירות מועטת הא צניען גידול שער ויפסקו הקדמים דהא אית ליה גידול שער: **מ"ב** רמי בר חמא נזיר שהיה טמא בספק ל' 24

אלא לאו בניזיות מרובה וקתני מתחיל ומונה מיד הוא מותיב לה והוא מפרק לה בניזיות בת המשים יום דיתבי עשרין ואחילודא ביה זרעית מגלח צרעתו והדר יתיב תלתין וימן דנזיר דהא אית ליה גידול שער מותיב כר חמא 25 נזיר שהיה טמא בספק ומוחלט בספק אובל

טמא בספק ומוחלט בספק. 26 שנטמא (ב) בספק ביום ראשון של מזירות וספק הוא לו אם נמלט ונרפא ביום ראשון של מזירות: אובל

דקפח מזרעו הוא אובל בקדשים עד שיהיה מספק קרבנו ויבא קרבנות מזרעו דמוסר כפורים אכור לאכול בקדשים אלא משום מזירות טמא לא מיתסר בקדשים אע"ג דלרין נמי להביא קרבן משום דלרין עומאה ויאלה עליו מגופו לא מיקרי ממוסר כפורים כדאמרין ב' ארבעה מחוקרי כפרה (כרימות) 27 דדוקא כמי שטומאמו ויאלה מגופו קרי ממוסר כפורים כ"ל נזיר מזה ומזירות שלשים יום וזוים הראשון יארע לו ספק עומאה וספק עומאה זרעית מספק אם פרחה או זרעית ממא אם בוהק הוא והשאה מיהא בתר דנתרפא 28 לגמרי מזה ושניה וטובל ויטהר וספק עומאה מת 29 אפי' לטוף שבעה ב' או לגלגל כדן נזיר טמא או כדן מזרעו שנתרפא אומרם לו להמתין מלגלג עד שלשים יום [דלמאן] נזיר טהור גמור שלא נעמאה וזויר טהור אינו מגלח חוץ שלשים אלא על הדמים בסוף שלשים יום כשגמר מזירותו דכמי תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה

משום ספק נזיר טהור [ואע"פ] שאינו יכול לגלגל אלא על הדמים 30 [הא אמרין] 31 דאם גילה על אחד מהם יאל ומתנה עליהם ועדיין אכור לאכול בקדשים דשמה מוחלטת היה ועוונתו היה ומוחלטת היה וזויר טהור ויבא קרבנות מזרעו עד שיהיה מספק קרבנו ויבא קרבנות מזירותו טמא לא מיתסר בקדשים אע"ג דלרין נמי להביא קרבן משום דלרין עומאה ויאלה עליו מגופו לא מיקרי ממוסר כפורים כדאמרין ב' ארבעה מחוקרי כפרה (כרימות) 27 דדוקא כמי שטומאמו ויאלה מגופו קרי ממוסר כפורים כ"ל נזיר מזה ומזירות שלשים יום וזוים הראשון יארע לו ספק עומאה וספק עומאה זרעית מספק אם פרחה או זרעית ממא אם בוהק הוא והשאה מיהא בתר דנתרפא 28 לגמרי מזה ושניה וטובל ויטהר וספק עומאה מת 29 אפי' לטוף שבעה ב' או לגלגל כדן נזיר טמא או כדן מזרעו שנתרפא אומרם לו להמתין מלגלג עד שלשים יום [דלמאן] נזיר טהור גמור שלא נעמאה וזויר טהור אינו מגלח חוץ שלשים אלא על הדמים בסוף שלשים יום כשגמר מזירותו דכמי תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה

לאכול בקדשים דשמה מוחלטת היה ועוונתו היה ומוחלטת היה וזויר טהור ויבא קרבנות מזרעו עד שיהיה מספק קרבנו ויבא קרבנות מזירותו טמא לא מיתסר בקדשים אע"ג דלרין נמי להביא קרבן משום דלרין עומאה ויאלה עליו מגופו לא מיקרי ממוסר כפורים כדאמרין ב' ארבעה מחוקרי כפרה (כרימות) 27 דדוקא כמי שטומאמו ויאלה מגופו קרי ממוסר כפורים כ"ל נזיר מזה ומזירות שלשים יום וזוים הראשון יארע לו ספק עומאה וספק עומאה זרעית מספק אם פרחה או זרעית ממא אם בוהק הוא והשאה מיהא בתר דנתרפא 28 לגמרי מזה ושניה וטובל ויטהר וספק עומאה מת 29 אפי' לטוף שבעה ב' או לגלגל כדן נזיר טמא או כדן מזרעו שנתרפא אומרם לו להמתין מלגלג עד שלשים יום [דלמאן] נזיר טהור גמור שלא נעמאה וזויר טהור אינו מגלח חוץ שלשים אלא על הדמים בסוף שלשים יום כשגמר מזירותו דכמי תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה

על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה

על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה

על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה

על ראשו עד מלאת ימי נזרו לטוף שלשים יום מגלח ומשפטי הבאת קרבנותיו מפורש לקמן כפרק שני נזירים (דף 28.) שמביא אפי' מזרעו שחוטא ומשולח העוף הבאה על הספק משום ספק נזיר טמא ועולה בהמה